

Szilágyi Alex

Szemem fénye

Szárnyal a képzelet, cikázik a gondolat,

Zsarnokian szabadon úzi a gondokat.

Elkergeti őket, mind távolinak látszik,

Régi gitár húrjain angyalian játszik

Egyik kezed, a másik az enyémen pihen,

Te vagy, kiben megtaláltam, amit senkiben.

Elég ha mosolyogsz, már nem kívánok többet,

Talán nem ez a világon a legjobb ötlet,

És az is meglehet, hogy nem fog tetszeni, de

Szívesen elmondom Neked a terveimet.

Belevetném magam az élet sűrűjébe,

Ékszerdobozból nyújtanám a gyűrűt és Te

Könnyeiddel küzködve válaszolsz valamit,

Egy szó... s a gramofónjátza szívünk dalait.

Aranyfényű csillagok tűnnek fel az égen,

Nem látom őket, de a lelkem mélyén érzem.

Napról napra felragyogsz szemem előtt Édes,

Akkor is imádlak, ha szemem fénye véges.